

Osąd

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Osąd.

a) Jaka jest różnica między stwierdzeniem jakiegoś faktu i oceną jego konsekwencji, a osądem osoby, która niewłaściwie postąpiła?

- Jest ogromna różnica między zwróceniem uwagi na jakiś fakt, a osądzeniem samej osoby. Przykładowo – mówimy komuś, że rozminął się z prawdą, albo stwierdzamy jednoznacznie: „jesteś kłamcą”. Pierwsze określenie dotyczy faktów, które można ocenić, np. zwracamy komuś uwagę, że nie jest właściwe przekazywanie innym swoich przypuszczeń w sposób sugerujący, że są one faktem. A drugie stwierdzenie dotyczy motywacji człowieka, np. mówimy komuś, że jesteś kłamcą. To jest osąd.

b) Dlaczego nie mamy osądzać?

- Jk 4; 11-12 – „(11) Bracia, nie oczerniajcie jeden drugiego. Kto oczernia brata swego lub sądzi go, uwłacza Prawu i osądza Prawo. Skoro zaś sądzisz Prawo, jesteś nie wykonawcą Prawa, lecz sędzią. (12) Jeden jest Prawodawca i Sędzia, w którego mocy jest zbawić lub potępić. A ty kimże jesteś, byś sądził bliźniego?”.

→ Bo to jest równoznaczne z byciem sędzią. Tylko sędzia ma prawo osądzać. W tym przypadku jest Nim Bóg. On jest jedynym sędzią.

- Łk 6; 37-38 – „(37) I nie sądzicie, a nie będziecie sądzeni, i nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni, odpuszczajcie, a dostąpicie odpuszczenia. (38) Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, potręśioną i przepełnioną dadzą w zanadrze wasze; albowiem jakim sądem sądzicie, takim was osądzą, i jaką miarą mierzycie, taką i wam odmierzą”.

→ Bo sami będziemy wtedy osądzeni. Sędzia szuka sprawiedliwości, a my chcemy żyć w łasce. Jeśli my nie będziemy osądzać, taką samą miarą będzie nam odmierzone.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

- a) W jaki sposób patrzysz teraz na ten temat?
- b) Jeżeli osądzałeś ludzi, należy przeprosić za to Boga. Możliwe też, że należy tę sprawę uregulować z bliźnim, który został przez nas osądzony.
 - Modlitwa o pokazanie, czy nie stałem się sędzią w jakichś sytuacjach. Można po cichu/w duchu wyznać te sprawy, przeprosić i poprosić Pana, żeby pokazał, czy nie trzeba w związku z tym czegoś naprawić.
- c) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?
- d) Wybór przez prowadzącego celów z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.
- e) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

Łk 6; 37 – „I nie sądzicie, a nie będziecie sądzeni, i nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni, odpuszczajcie, a dostąpicie odpuszczenia”.
- f) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety): Rzym 14; 10-13, Ap 20; 10-13, 2 Kor 5; 10, Kol 2; 16-17.
- g) Modlitwa na zakończenie.